

Lantos József

Keresetlen
szavak

helma

Helma 2023

KERESETLEN SZAVAK

Lantos József

Copyright © Lantos József 2023
Minden jog fenntartva. A könyv bármely részletének közléséhez a
kiadó előzetes hozzájárulása szükséges.

Az elektronikus könyvet kiadja a HELMA Kiadó.

Cím: 8630 Balatonboglár Szabadság u. 75.

Telefon: +36 (30)499-34-77

E-mail cím: info@helma.hu

Webcím: www.helma.hu

A kiadásért felel a HELMA Kiadó ügyvezetője Dvariecki Bálint

Kiadás dátuma 2023.

ISBN 978-615-6559-81-4

A borító Szopos Katalin munkája.

A szerzőről és a kötetről további információk elérhetők az alábbi internetes felületeken:

A HELMA kiadó hivatalos Weboldala: www.helma.hu

HELMA Youtube csatorna:

<https://www.youtube.com/@HelmaKonyvek>

HELMA Instagram:

<https://instagram.com/helmakonyvek?igshid=YmMyMTA2M2Y=>

HELMA Tik-tok csatorna:

https://www.tiktok.com/@helma_konyvek

HELMA facebook oldal:

<https://www.facebook.com/HelmaKonyvek>

Helma Vendéghang podcast elérhetőségek:

Anchor.fm, Spotify, Google Podcast, Apple iTunes

RSS: <https://anchor.fm/s/976b6eac/podcast/rss>

Tartalom

NOVELLÁK	6
A gyűrű	6
A téves hívás	7
Garfield története	9
Szatyros Peti	12
Misi bácsi nadrágja /modern mese/	13
Macskaszív	15
A létra	16
Tükrök	19
VERSEK	23
Az ódon óra	23
Köszönet szüleimnek	24
Egy álom a világról	24
Színes mező	25
Néma kiáltások	25
Nyissatok ablakot!	26
In memóriam Lantos József Antal	27
Karácsonytájt	28
Neked	29
Tél	30
Otthon	30
A plüsskutya	31
A Sárkány	32
Nyomorgók nélkül	33
Kocsmában	33
Apacsok éneke	34
Egy találkozás	35
A méz	36
Csendért könyörgök!	37
Lepkém	37
Ő	38
Látomás	39

A költő és a részeg	40
Várj!.....	41
Anyai szív.....	42
AJÁNLÓ.....	42
A SZERZŐ BEMUTATKOZÁSA	43

A gyűrű

Tizenhat éves volt a fiú, és máris egynyolcvan centiméter magas. Hosszú, hullámos szőke haja a vállát verte, a nemrég múlt idők divatja szerint. Kockás inget, kopott farmert, egyszerű tornacipőt viselt, lassan ballagott a Gellért-hegy csúcsára vezető úton. A márciusi nap kellemesen simogatta a hátát. Még volt fél órája a találkozóig.

Mi lesz ma a vacsora? Ki lopta el a gyűrűt? Ennél a gondolatnál hosszasan elidőzött, kitartóan próbálta törni a fejét. Az ékszer tegnap lopták el a gimiben a padtársától, Icustól, aki egész matek órán játszott vele. Szokása volt a lánynak ide-oda húzogatni az ujján, csodálgatta, a napfénybe tartotta, nézegette a kis foglalat közepében a fekete követ. Az ofő kipakoltatta a táskákat, a zsebeket, kiderült, hogy szinte mindenkinél van két elengedhetetlen kellék az iskolába járáshoz: péksütemény és cigaretta. A fekete ékköves gyűrű nem került elő, a harmincegy gyanúsítottból mindenki büntetlennek bizonyult, a megkárosított zokogott.

Tavaly május végén volt az osztály uszodában, valahogy kibomlott Csoma Csilla nyaklánc, és a medence fenekére került. Nagy felfordulást csapott a kislány, végül is az úszómester leengedte a vizet, a lánc előkerült. De most ez rejtély, az Icus gyűrűje, ez fura. Ritka volt a lopás a gimnazisták között, ilyen érték pedig még soha. Télen a tétényi sajtüzemben voltak diákmunkán, ott az egyik srác „kölcsonvete” a brigádvezető képes sportújságját, de állította, hogy visszacsempészte volna, csak a Totót nézte meg. 3 forint 60 fillér. Ennyit ért az újság.

Jó lenne, ha előkerülne az a francos gyűrű, mindenki be van sózva miatta. Icus szülei most biztosan balhéznak, minek hordta az iskolába a lány, elég lett volna az ünnepélyekre. De most már fújhatja.

A fiú felért a Gellért-hegy csúcsra. Egy kis séta, jót tesz a fiatal szervezetnek.

Eszter futva jött, sötétbarna haja, növekvő mellei hullámzottak, arca kipirult. Tudta, sokat nem késhet.

- Nézd az új sálamat, majdnem olyan, mint egy igazi babos kendő!

- Klassz - nyugtázta a fiú. Elnyúltak a fűben. Eszter farmerdzsekijét leterítették párnának, lustán bámultak egy közeledő napközis csoportot. A kölkök ágakat törtek maguknak, vidáman nevetgéltek, élvezték, hogy nem a négy fal között kell körömlölni a leckét. A fiú nehezen hozta szóba a témát, akadozva kérdezte:

- Szerinted ki volt?

- Ki volt ki?

- Hát a tolvaj.

A lány megrántotta a vállát.

- Majd kap az Icus másik gyűrűt. Jól megy a szüleinek. Ladájuk van, nyaralójuk a Velencei tónál, az öccsén eredeti Adidas cipő. Azt hiszem, maszek zöldségesek. Holnap doga töriből, tanulsz?

- Minden órára. Most sem fogok ücsörögni a könyv fölött. Végre kisütött a nap.

A lány törökülésben kifésülte a haját. Azután előkotorászott egy zsebkendőt. Kinyitotta, és ott volt. Megcsillant a napfényben a fekete kavicska.

- Eszter..... De hát miért!? - hebegte a fiú.

- Utálom azt a nőt! Utálom, utálom, utálom! - Eszter felugrott, rohanni kezdett a lépcsők felé. A fiú utána. A lány megbotlott, az aszfaltra zuhant. Zokogott. A fiú ölelte.

A gyűrű soha többé nem került már elő.

A téves hívás

A szoba fülledt volt, mint egy gőzfürdő, a hangfalakból üvöltött a Píramis. Péter kisomfordált a tömegből a konyhába, ahol egy kedves-arcú csaj éppen csirkecombokat tolt be a sütőbe, majd kezét egyszerűen feszülős farmerjába törölte.

- Állítsd lejjebb a konvektort, megfulladok - szólt rá a fiúra.

- Ennyit megtehetek érted - válaszolta, és megtette.

- Nem értem, minek nyitogatják folyton az ablakot, ha megy... - dohogott a lány.

A konyhaasztalon állt egy megkezdett üveg Royal Vodka, Péter bevitte a szobába, körbeadták. A TV is be volt kapcsolva, hangerő levéve, a Friderikusz-show. Hirtelen feldübörgött a két hangfal, Depeche Mode, Personal Jesus. Egy szőke gyerek és a barátnője öröklten ugrálni kezdtek a zenére, a szőke leverte az egyik lámpát, amikor hadonászva az íróasztal közelébe került.

Péter zsebében rezgett a mobil.

- „Ki a franc ez ilyenkor?”

Előhalászta a készüléket. SMS.

„Szeretlek” - Ennyi volt, ismeretlen szám. Felhívta a konyhából.

- Hallo, ki vagy te? - a hangja meglepett volt.

A telefonból a Personal Jesus felelt rá. Bement a szobába, körbenézett. A barnahajú lány az ágyon rámosolygott, és megemelte a vodkás üveget. Nem ismerte, még soha nem buliztak együtt, néhány napja látta lődörögni a melőhelye körül, úgy emlékezett, bringával volt. Hosszú barna haját nem színezte vörösre, mint mostanában szokás, copfba fogta egy rózsaszín hajgumival. Julcsival már úgyis vége, most itt a lehetőség.

„Akkor én is” - ennyit írt.

- Anna vagyok, 23 éves. A szüleim elváltak, anyuval élek. Kell még valamit mondanom?

- Már ez is sok volt. - ezt a labdát le kellett csapni.

Anna előhúzott a farmerzsebéből egy zöld dobozt, valami gyógyszereket. Négyet kapott be, meghúzta az üveget.

- Andaxin. Megnyugtat. Kell?

- Kösz, nem élek vele- mondta Péter flegmán.

Kéz a kézben indultak a kijárat felé, mintha hetek óta járnának. A körfolyosón hideg volt, nemsokára Karácsony, az ablakokban ott álldogáltak a csokimikulások. Két ajtóval lakott odébb a lány, 17-es szám. Lassan nyitott be, ugyanolyan lakás, mint a másik, a bejárat a konyhába nyílik, balra és egyenesen szobák, gipszkartonnal leválasztott zuhanyzó. Ágy ugyanúgy a falhoz tolva, a sarokban TV. A fal hideg volt az ágy mellett, nem volt falvédő, csak egy gézanyag, rávarrva mindenféle csecsebecsék.

- Vigyázz, csendesen, nehogy anyu felébredjen! - aggodalmaskodott a lány.

Csendesek és gyorsak voltak, utána Anna egy vidám fintorral befordult a fal felé, elaludt. Péter nem tudott aludni, nyugtalan volt még csak 21 éves, mi lesz, ha a lány teherbe esik? Csak megtörtént, nem védekeztek, nála sem volt óvszer, nem számított erre. Hajnalban kilopakodott az ajtón, és hazaőgyelgett.

Jólesett az alvás a saját ágyában, Yoda Mesterrel, a plüssfigurával. Kopott volt már Yoda Mester, és gyerekkor-szagú. Délután négy felé frissen ébredt, kávé rakott fel a gáztűzhelyre. Majd odakészít anyjának is a konyhaasztalra, legyen neki, ha megjött a munkából. Elragott néhány háztartási kekszet, majd hívta Annát. A lány kinyomta. Nem baj, még aludhat, hiszen gyógyszer is vett be. Öt tájban újra hívta. Fátyolos hang.
- Ki az?

- Peti vagyok.

- Az ki?

- A múlt éjjel....

.....Semmire nem emlékszem... Valami buli volt, a házban...

- Bocs, téves hívás.

Azon az éjjelen szorosan az arcához nyomta Yoda Mestert, érezte a szagot. Holnap korán kell kelni, munkanap...

Garfield története

A hatalmas, tízemeletes lakótelepi ház második emeletén egy teljesen vak asszony élt egyedül, magányosan. Imádta a lakását, minden nap felmosott, port törölt, kisikálta a kádat, leporolta különleges bronz dísz tárgyait. Kezét már erősen szétmarta a rengeteg hypós víz, melybe folyamatosan mártogatta felmosó rongyait. Még aktív korában telefon-alközpont kezelőként dolgozott egy orvosi rendelőben. Naponta két órát kellett utaznia. Akkor még élt a férje, és rendszeresen érintkezett a külvilággal. Ám az egyre jobban bezáródott előtte, ahogy romlott születésétől fogva rossz látása. Mára már csak a szomszédnője maradt, aki leolvasta a vízóra állását, elintézte a nagyobb

bevásárlásokat, kiváltotta a receptjeit, elkísérte az orvoshoz. Marika néninek magas volt a vérnyomása, és a cukra is állandó ellenőrzésre szorult.

Azon a pénteki napon azonban különleges látogatót várt, Jóska öccsét, aki csaptelepet cserélni jött hozzá vidékről. Kisebb-nagyobb segítséget néha kapott Jóskától. Augusztus volt, és a következő látogatása rendes körülmények között csak Karácsony másnapján volt várható.

Kopogás hallatszott, ugyanis a csengő nem működött.

- Szia Jóska! Hála Istennek, hogy megjöttél, már nem csak csöpög, szinte folyik!

- Szia Marikám! Lerakhatom az előszobában a holmikat? Jó kis új csapod lesz.

- Ne, ott elbotlok benne. Inkább a konyhaasztalra tedd.

- Itt van Matyi is!- szólt Jóska.

- Gyere Matyikám, hadd öleljelek meg!

- Csókolom, Marika néni.

A tizenhárom éves Matyi Jóska unokája volt, és azért kísérte el kísérte el a nagyapját, hogy megnézhesse a tűzijátékot.

- Felteszek egy kávé, várjatok. - tüsténkedett Marika

- De te ne sokat igyál, felmegy a vérnyomásod!

Jóska a maga módján igyekezett segíteni a nővérét, de messze, Székesfehérvár közelében lakott. Kávészáz után neki is veselkedett a munkának, előbányászta szerszámain. Matyi, a csendes, jóképű kamasz a lányok kedvence volt az osztályban. Éppen dült a szerelem közte, és egy Erzsike nevű kislány közt, megestek élete első csókjai. Gyakran bringáztak ki a lánnyal a közeli patakpartra, romantikáztak. Kedvenc témájuk volt, hogy elképzelték közös jövőjüket. A házasság kérdésében egyet értettek, de az időpontjában nem. Erzsike számára az esküvő után a legfontosabb két kisbaba volt, Matyi inkább egy Ford Mustángra vágyott. Még tanultak is ott a parton, a kislány gyakran segített Matyinak az angol nyelv helyes kiejtésének elsajátításában. A fiú egyébként segítőkész volt, nagyon kényes a becsületére. Azt éppen nem lehet mondani, hogy tanárai kedvelték, és tény, hogy nem szeretett magolni. Ennek következményeként zömében közepes osztályzatokat szerzett, semmiben nem tűnt ki.

A fiú adogatta a szerszámokat nagyapjának, érdekelték a szerelői munkák. Minden mozdulatára figyelt. A munka végeztével a két felnőtt leült